

Rigsdagsmand for Odense Amts 1ste Valgfreds (Koch) med Hensyn til flere Poster i § 25, der omhandler de overordentlige Statsudgifter. Jeg kan under Forhold som de nærværende ikke troe det muligt, at man ikke skulde kunne bespare Noget af disse særdeles store Udgifter. Om Rysstforvaret vil jeg ikke tale; det er aabenbart, at det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgfreds troede, at Rysstforvaret var noget Eignende som i den gamle Krigstid fra 1807 til 1814; men det er ikke Tilfældet. Dengang stod der en Mand med sin Landse paa hver 300 Al. for at forsvare Rysten, men det er der ikke Tale om nu. Jeg veed ikke, om en Completering af Hærens Materiel, der andrager henimod 100,000 Rd., skulde være ganske nødvendig. Den forlangte Bevilling til Sø- og Rysstforvaret tør jeg desforværre ikke indlade mig paa, men derimod mener jeg, at det militaire Arresthuus og Klædeoplaget i Kjøbenhavn maatte kunne spares; man kan jo leie Localer i de prægtige Parkuse, som blive anlagte nede paa Gammelholm, og jeg antager, at man der vil kunne faae de nødvendige Localer for en langt ringere Sum end den i Finantsforslaget opførte.

Formanden: Det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgfreds (Winther) har Ordet for en personlig Bemærkning.

Winther: Den ærede sidste Taler syntes at underlægge mig den Tanke, at jeg ansaae det for en Sygelighed, at det danske Folk onskede en Gjenforening med sine næstnæstnede Brødre. Dette maa jeg bestemt afvise. Jeg har ikke med et Ord givet en Antydning deraf, og jeg har ved anden Leilighed offentlig udtalt mig i ganske modsat Retning. Jeg har kun villet antyde, at det var Sygelighed, naar man troede, at vi vare istand til som Krigsmagt at tiltvinge os denne Gjenforening. Det var det, der laae i min Antydning, og ikke det Modsatte, og naar det ærede Medlem troede, at jeg antog, at Krigsministeren nu

vilde forsvare vore Ryster ved Hjælp af Gen, der stod med en lille Priskevind paa hver hundrede Men, eller hvad det var, han sagde, saa er det en Feiltagelse. Jeg kan ligesaa godt læse indenad som det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 2den Valgfreds (C. B. Rimestad), og jeg har læst, saa at der slet ikke er Tale om, at jeg skulde være i den Misforstaaelse.

Scavinius: Jeg troer, ligesom flere af de ærede Medlemmer, der have havt Ordet for mig, at den høitærede Finantsminister i sin Skildring af Landets finantsielle Tilstand har seet den noget for mørk. Jeg kan ikke være ganske enig med den ærede sidste Taler (Rimestad) i, at det ikke skulde have nogen Betydning, om man seer Stillingen mørkere eller lysere. Jeg troer, at det vil have en ikke ganske ringe praktisk Betydning, naar man skal tage Beslutning om Bevilling af en extraordinair Skat. Man bør ganske vist ikke gjøre sig Illusioner og med Villie lufte Dinene i for den Fare, der virkelig er tilstede. Hvis Landets finantsielle Tilstand i Sandhed er slet og bliver slettere Aar for Aar, da vil det have en saa stor og en saa sørgelig Indflydelse paa hele Befolkningens oeconomicke Velfærd, at det vil være nødvendigt at gribe til extraordinære Midler, at paalægge sig endog store Statterbyrder. Men paa den anden Side troer jeg heller ikke, at det er klogt at overdrive den Fare, som er tilstede. Hvad vil det nemlig sige, at der en Underbalance paa over 5 Millioner Rd.? Som allerede udviklet af det ærede Medlem for Odense (Koch) er den sande Underbalance, den Underbalance, som udtrykker Tilbagegangen i vor finantsielle Status, ikke mere end 4—500,000 Rd. Det er ikke nogen Tilbagegang i Landets Formuestatus, at man bruger en Deel af sine Activer til dermed at afbetale sin Gjæld, og det er ikke en Tilbagegang, at man anvender en Deel af disse Activer til derved at erhverve sig et andet Activ, nemlig de jydsk-syenske Serubaner